

پیکار سرنوشت

محمود حکمی

خلاصه قسمتهای گذشته :

«احمد دانشجوی دانشکده «مانیل» در «فیلم‌پیش» پس از آنکه بهزادگاه خود در «کوتا باقتو» بازمی‌گردد مدعی مینماید پدرش را از تصمیمات دولت مسیحی فیلیپین راجع به اخراج هرچه بیشتر مسلمانان از سرزمین هایشان آگاه سازد. پدر احمد که مردمی تفاوت است از او میخواهد که به جای فکر کردن به آن مسائل، فقط درسهای دانشکده‌اش را بخواند تا در آینده بتواند شغل پسردر آمدی بدست آورد.

احمد با ناراحتی از پدرش جدا میشود و پس از ملاقات با «فائزه» نامزدش برای او شرح میدهد که استعمار اسپانیا نیا چگونه در طول چند قرن، مسلمانان را مورد ظلم و ستم قرارداده بود. وی سپس از مبارزات پرشور مسلمانان علیه استعمار اسپانیا سخن میگوید.

چندروز بعد احمد چند خطبه پرشور و سازنده نهج البلاغه را برای نامزدش فائزه میخواند و وی را سخت منقلب می‌سازد.

احمد پس از خواندن خطبه‌های دیگری از کتاب جاودان علی (ع) گفت:

— فائزه، آیا بهتر نیست که از این پس با نگرش تازه‌ای به جهان و پدیده‌های آن بنگریم و آیا فکر نمیکنی که اگر ملت ما با اندیشه‌های علی (ع) آشنا شوند سرنوشتی دیگر پیدا خواهد کرد.

فائزه درحالیکه اشکهای خود را پاک میکرد گفت:

— بله، این کتاب زندگیست و من آنچنان شفته آن گشته‌ام که هیچ وازه‌ای نمیتواند احساسات و شوق درونیم را بیان سازد.

و آنگاه دونامزد جوان از جای برخاستند. احمد که قصدداشت هرچه زودتر برای ادامه تحصیل در دانشگاه به مانیل بازگردد به همسر خود قول داد که بزرودی نسخه دیگری از نهج البلاغه برای او بفرستد.

امر حیاتی که برای مامسلمانان اهمیتی زیاد دارد تو که مجبور به تدریس این مطالب هستی چه عکس -
العملی نشان دادی ! شنیده ام که بعضی از این
کتابها به جای آنکه دانش آموز را با سیر تحول تاریخ
آشنا سازند و مسئولیت های او را نسبت به مردم
آشکار کنند وی را به سوی بی هدفی ، بی تفاوتی
و قدرگرائی سوق میدهند، آیا تو از تدریس چنین
مطالعی احساس شرم نمی کنی ؟

جمیلله که از حرفا های فائزه چیزی نمیفهمید گفت:
- چه حرفا هایی میزی فائزه ، به من چه مربوط
که مطالب کتابه ای درسی چندان جالب نیست .
من در این فکر کم که اضافه حقوق را به چه مصرفی
برسانم . راستی دیروز به فروشگاه «پاورتی» رفتم ،
نمیدانی چه جنسه ای عالی و خوبی آورده اند . من
با دریگر فائزه سخن اوراقطع کرد :

- راستی شنیده ام محصلینی را که نسبت به اخراج
مسلمانان از سرزمین هایشان اعتراض میکنند از مدارس
بیرون میکنند؟ این حرف تاچه حد صحیح است؟

جمیلله بدون توجه به سؤال او بدبیان سخنان خود گفت:
- آره فروشگاه جنسه ای خوبی آورده بودو
فائزه که از بی تفاوتی و حقارت اندیشه جمیلله به
شدت خشمگین شده بود با شماتت گفت :

- آه جمیلله تو چقدر بی تفاوتی . آخر نه بعنوان یک
معلم بلکه بعنوان یک زن مسلمان احساس مسئولیت
کن . نه بعنوان یک زن مسلمان بلکه بعنوان یک
انسان در فکر همنوعان خود باش . مگر نمیدانی که
دولت مسیحی فیلیین برخانه های مردم بمب میریزد
و مسلمانان را به زور از خانه هایشان بیرون میکند

از آن بعد دیگر زندگی برای فائزه شکل دیگری
به خود گرفت . اذ حرفا های تکراری مردم درباره
وضع هوا ، نوع لباس خرید جدید و اضافه حقوق
دچار تهوع میشد . او که قطرا تی از چشم «جو شان»
نهج البلاعه نوشیده بود همچون انسانی تشنگ کام
در آرزوی آن بود که بار دیگر از آن سرچشمه فضیلت
و آگاهی قطرات دیگری نیز بنوشد .

فائزه احساس میکرد که نوشیدن از قطرات زلال
آگاهی ، گرچه جهان بینی او را تغییر داده است اما
موجب شده که غمی بزرگ نیز بر قلب او سنجینی
کند و آن احساس مسئولیت برای زندگی دیگران بود .
یک روز فائزه در حالیکه در انتظار نامه ای از سوی
نامزد مهر بانش احمد بود جمیلله دوست دیرینه وی
بدیدنش آمد .

جمیلله که در یکی از مدارس کوتا با تو معلم
انشاء بود مانند همیشه از اضافه حقوق حرف میزد . وی
آنچنان این مطلب را با اهمیت جلوه میداد که گوئی هیچ
حادثه ای در دنیا هم ترا اضافه حقوق وی وجود ندارد .

او با غروری خاص میگفت :
- بدستور دولت فیلیین از این ماه هفت در صد به حقوق
معلمین اضافه میشود بعلاوه معلمین «کوتا با تو»
مبلغی هم بعنوان حق بدی آب و هوامیگیرند و ...

فائزه سخن اورا قطع کرد و گفت :
- راستی شنیده ام که در بعضی از کتابهای درسی
مطالعی توشته شده است که در آنها فرنگ و
ایدئو لوژی اسلامی بمسخره گرفته شده اند . مؤلفین
مسیحی این کتابها سعی کرده اند که اسلام را مذهبی
خرافی و ضد علم و پیشرفت معرفی کنند در مورد این

جمیله و حشت زده گفت :

— آه فائزه چطور سجرت میکنی که این حرفها را بزنی . مگر از جان خودت سیر شده ای . در این موقع پست چی پاکتی را از بالای در به درون خانه انداخت . فائزه با سرعت بسوی آن دوید . قلبش گواهی میداد که آن پاکت محتوی نامه ای از نامزد مهریانش احمد است . وقتیکه نفس زنان به نزد جمیله بازگشت ازشدت هیجان بسختی میتوانست در نامه را باز کند .

وقتیکه نامه را باز کرد خط احمد را شناخت . فائزه روی صندلی راحتی رو بروی جمیله نشست و شروع بخواندن نامه کرد . احمد نوشته بود : «فائزه ؟ نامزد محبوبم . نمیدانی چقدر آرزوی دیدار تورا دارم . بسیار متاسفم که خبر ناگواری را به اطلاع تو میرسانم متأسفانه من و چندتن دیگران دانشجویان را ازدانشگاه مانیل اخراج کردم . این بدان علت بود که ما نسبت به وضع مسلمانان فیلیپین اعتراض کردیم . شاید تعجب میکنی که چرا در این صورت به کوتا با تو باز نگشتم بلکه از حقیقت و اه چقدر هم که در دنیاک باشد برایت بگویم : متأسفانه شاید هر گرتو انم به آن شهر بازگردم . من در پذیرش راهی که انتخاب کرده ام روزهای بسیار فکر کردم . خودت میدانی که چه راهی را بگوییم و سرانجام تصمیم خود را گرفتم . بله من به «آنها» پیوسم . خودت می دانی که آنها کیستند . آنها کسانی هستند که خیلی ذودتر از من تصمیم خود را گرفته بودند . من هم ابتدا چند

بار تصمیم گرفتم و بعد منصرف شدم . و براستی انتخاب این راه نیاز به اراده ای نیرومند و ایمانی قوی داشت . من ابتدا این ایمان و اراده را نداشتم . فکر اینکه پس از ازدواج با تو شغل پردرآمدی بدست خواهم آورد و بعد تو را در اتومبیلی سوار خواهم کرد و دور شهر خواهم گرداند . فکر سکونت در یک آپارتمان زیبا و احتمالا سفرهایی به اروپا و آمریکا جان و روان مرآ تسخیز کرده بود . ولی از آن روز که در آیات قرآن دقیق شدم و کتاب نهج البلاغه را بدست آوردم متوجه شدم که اندیشه هایم چقدر حقیر ؟ کودکانه و ناپخته است . مگر مادر «کتاب علی» نخواندیم که : «شما گفته اید پروردگار ما خداست . پس بر کتابش پایداری بورزید و بر شیوه ستوده پرسنیت او مقاومت کنید و نیز راه انحراف پیش نگیرید و از بدعت پر هیزید و از قرآن روتا نه و به مخالفت با فرامینش نپردازید (۱) »

من خوب میدانم که تو از دوریم رنج خواهی برد . همانطور که من از دوری تو رنج میبرم . برای من بسیار آسان بود که با توجیهات فریبنده مانند پدرم در مقابل مصیبتي که امروز برس مسلمانان فیلیپین وارد میشود سکوت کنم و هم کیشان خود را که در میان فقر ؟ بینوئی و در بدتری دست و پا میزند نظر از کنم و بنزد تو بازگردم اما دیدم که علی (ع) مراد به سوی کتاب خدا میخواند و کتاب خود نیز مرا بسوی پیکاری برای برای دفاع از مردم مسلمان دعوت میکند . پیکاری که عزت و شرف و آزادی

۱- وقد قلتم ربنا الله فاستقيموا على كتابه وعلى منهاج امره وعلى الطريقة الصالحة من عبادته ثم لا تمر قوانها ولا تبتدع اعنها ولا تخالفها .

بدون توجه به حالت روحی فائزه گفت :
 - میدانم که نامه از نامزد است احمد است، شاید بزودی بنزد تو باید، داشتی این بار در هنگام استقبال ازاواید یک لباس تازه پوشی . من اخیراً یک «کتاب مد» جدید خریده ام . تمیدانی چه مدل - های ذیبائی در آن است . بزودی آنرا برایست میاورم . میتوانی یکی از آنها را انتخاب کنی و بعد به خیاط سفارش کنی که از آن مدل برایت لباس شیک بدوزد

فائزه ناگهان سخن اورا قطع کرد و گفت :
 - بسے دیگه جمیله ! تونمیدانی که من اکنون درجه حالی هستم

ناتمام

برایمان از مغان خواهد آورد . هنوز کلمات نهنج البلاغه در آندیشه ام موج میزند . مخصوصاً آنچه که علی میفرماید : «هان منکر پر امونان را نمی بینید که دشمن در ربوه و به شهر هاتان نمی نگرید که گشوده شده و به دارائیها بیان که قبضه گشته و سرزمین هاتان که زیر پای سپاه بیگانه رفته است برخیزید - ای رحمت خدا بر شما - و بسوی میدان نبرد بشتابید و بزمین نچسید که بر پستی قرار گرفته و به ذات عادت کرده باشید و آنوقت نصیتان پست ترین خواهد بود و زیرا که جنگ در کمین است و هر که بخشد دشمنش چشم خبره ازاوایانگیرد (۱)» در این لحظه فائزه چشم از نامه برداشت . جمیله

۱- نهج البلاغه : الاترون الى اطرافكم قد انتصقت ؛ والى امصاركم قد افتحت ، والى اموالكم تروى ؛
 ولا تناقلوا الى الارض فتقروا بالخسف ؛ وتبتووا بالذل ويكون نصيكم الارخص وان اخاالحرب الارق ؟
 ومن نام لم ينم عنه والسلام .

بقیه از صفحه ۲۴

ودر تشخیص وظیفه با استواری و شکیبائی می کوشد و پس از تشخیص ؛ با استقامت کامل به انجام آن می پردازد .

اختیار پیر جهان دیده گذاشته ؛ تا هر چه دارد به او انتقال دهد . میگوید : «پرسکم امن عمر همه گذشتگان را نداشتام و همه آنها را در کنکردام ؛ من در کار آنها نظر افکنده و در اخبار آثار شان اندیشه و سیر کرده ام تا مثل خود آنها شده ؛ بلکه گوئی در تمام دوران زندگی آنها با آنها بوده ام ، خوبیها و بدیها را شناخته و نفع را از پسر تشخیص داده ام ، اکنون خلاصه ای از بهترین تجارت و آموخته های خود را در طبق اخلاص گذاشته ؛ بتقدیم می کنم» (۱)

این یک الگوست . یک الگوی ایده آل پیر و جوان در مقابل هم قرار دارند . رابطه رابطه پر خاش و عصبان نیست . پیر جوان را محکوم می کند و نه جوان پیر را به ارجاعی بودن متهم می سازد اتفاقاً هم در حد اعلی است پیر می کوشد که هر چه عمری تجربه آموخته و هر چه در زندگی اسلامی خود فرا گرفته ، یکجا در اختیار جوان بگذارد و جوان تمامی وجودش را در

۱- نهج البلاغه صحی صالح ص ۳۹۴